

Nogmaals: STAT34

In KM 43 werd het programma STAT34 besproken. Daarin werd onder meer als prijs genoemd: f 195,- voor een licentie voor een beknopte versie voor de hele school indien daar het Werkboek Statistiekpracticum is voorgeschreven. De school echter krijgt een licentie voor de *complete* versie; de beperking geldt voor de versie die de studenten mee naar huis mogen nemen.

Ook enkele andere punten behoeven correctie of verduidelijking. Zo is het inlezen van een ASCII-bestand is (in tegenstelling tot wat er in de recensie stond) wel mogelijk, maar valt onder de keuze 'aanmaken van een nieuw bestand'. Als de structuur met de hand is ingevoerd, wordt het inlezen van een ASCII-bestand in nog als keuze genoemd.

De opmerkingen over de nauwkeurigheid hadden betrekking op de berekende kansen. De nauwkeurigheid was hier voldoende, maar minder dan tegenwoordig zonder veel problemen mogelijk is. De nauwkeurigheid bij andere bewerkingen (standaardafwijking, regressieanalyse) was goed.

Het overschrijven van de oorspronkelijke gegevens in het bestand met residuen of trendcijfers is een onbedoelde mogelijkheid waarvoor het programma in feite wel de weg effent. De gebruiker dient echter een geheel andere weg te effenen om dit onplezierige effect te voorkomen. In de handleiding staat dit niet nadrukkelijk en uitvoerig beschreven, maar het is wel vermeld. Het creëren van ruimte voor de toe te voegen cijfers is bovendien tamelijk omslachtig.

Het programma biedt een automatische classificatie die vaak niet tot een gewenst resultaat zal leiden. In de meeste situaties zullen veel waarnemingen buiten de klassenindeling vallen. Geeft men het programma opdracht een andere classificatie te hanteren, dan worden de oorspronkelijke waarden van de desbetreffende variabele vervangen door de rangnummers van de klassen. Geen van beide mogelijkheden is erg fraai. Helaas ontbreekt een voor de hand liggende classificatie met bijvoorbeeld zes (of een zelf aan te geven aantal) klassen waarbij de klassebreedte wordt bepaald aan de hand van het verschil tussen grootste en kleinste.

Mocht de recensie de indruk hebben gewekt dat er problemen waren met de tijdreeksanalyse, dan was deze indruk onjuist. Alleen de handleiding had op dit punt iets explicieter mogen zijn. Zowel het gebruikelijke additieve als het multiplicatieve model kan goed worden uitgevoerd.

J.M. Buhrman